

Z cizích revuí.

REVUE MILITAIRE FRANCAISE, čís. 172—174, říjen—prosinec 1935.

Gen. Pichon: Válka včera a zítra; obrana a motorisace.

Autor studuje obranu divise proti motomechanickým jednotkám. U divise předpokládá celkem 162 děl OPÚV., 9 děl na prapor, pro velitelství pluku 18, pro divisi velitelství pak pluk o 3 oddílech po 18 dělech. Operaci divise sleduje po řadu dní za všech situací a v různém terénu. Zásada je, že divise svými děly střeží jen prostory velmi vhodné pro útok tanků a zde musí dosáhnout náležité hustoty. Pasivní prostory jsou střeženy a sestava jednotek divise je tak učeněna, že může rychle tyto pasivní prostory obsadit. Nutno počítat s tím, že nepřátelská pěchota jde velmi brzo za tanky. Ta pak určitě nepůjde tam, kde byly tanky odraženy. Pluk děl OPÚV., jenž je u divise, slouží k tomu, aby zesiloval ona nebezpečná místa útoku ÚV.; při tom nutno pamatovat i na ty jednotky divise, které nemají podobné zbraně. Pěchota normálně vystačí se svými prostředky. Obtíže působí vysunutí SPO., které není dostatečně zajištěno

proti útoku ÚV., ač jeho zprávy jsou velmi naléhavé. Spojení ponechává vyřešeno jen normálními prostředky SPO. a nemluví o letectvu, neboť to není organickým prostředkem divise.

Pplk. Lancon: Několik myšlenek o vývoji taktiky.

Teoretické předpoklady nemohou být platné, pokud nejsou potvrzeny skutečností, t. j. válkou. Protože nelze v míru vše připravit tak, jak se ukáže vývoj v budoucnu, znamená každá válka změnu toho, co se připravilo. Z toho vyplývá velké nebezpečí pokusů udělaných v míru, které se mohou jen velmi málo přiblížit skutečnosti. Přece však nutno v míru podchytit vliv taktiky na techniku. Tento předpoklad nesmí odvrátit od pokusů. Dále zachycuje autor změnu zbraní pěchoty, jež je stále víc a více soběstačnější. Vynucuje si to objevení se nových zbraní na bojišti. Jsou to tanky, letectvo a plyny. Zde autor zabíhá do strategie a proti teorii gen. Douheta tvrdí, že nelze zničit město několika nálety. Jako příklad uvádí Remeš, která po 4 léta byla přímo pod ústím děl nepřitele a byla stále bombardována, a přece v ní žili lidé, ač tenkrát nebylo občanstvo připraveno. Dnes má úkryty a masky.

Sestudované pokroky techniky a taktiky a prakticky provedené ve výzbroji a výstroji nebudou úplně aplikovány, neboť se narazí na obtíže finanční. Proto se většina armád udržuje jen v takových mezích, aby mohla odolat překvapení. Tedy většinou splněny podmínky obranného rázu. Je však nutno pečlivě sledovat všechny války, ať byly vedeny kdekoliv, poněvadž jen tak lze aplikovat pokrok válčení ve vzduchu i na zemi. Je-li zavedena nová zbraň, musí se pamatovat na všechny ostatní; žádná z nich nesmí být zanedbávána.

Mjr. Morel: Organisations španělské armády.

Španělsko má skvělou vojenskou minulost, kdy se národ ukázal velmi statečným. Armáda má celkem 160.000 mužů, z toho 55.000 v koloniích. Země je rozdělena na 8 divisních oblastí a velitelství na ostrovech. V Maroku jsou dvě vojenské oblasti.

Teritoriální vojsko:

8 divisí, složených z 2 brigád o dvou pěších plucích po 2 praporech; 1 eskadrona; 1 dělostřelecká brigáda o 2 dělostřeleckých plucích; 1 ženijní prapor; 1 telegrafní prapor; 1 letka; 1 jezdecká divise o 3 brigádách po 2 jezdeckých plucích; 1 pluk jízdního dělostřelectva; 1 motorový dělostřelecký oddíl; 1 cyklistický prapor; 1 tel. prapor; 1 letka; 2 horské brigády, složení: 2 pěší pluky a 1 dělostřelecký pluk a příslušné útvarry. 2 kulometné prapory, 4 pluky těžkého dělostřelectva a 4 pluky pobřežního dělostřelectva, 2 dělostřelecké oddíly OPL, 1 železniční pluk a 2 pluky tanků. Přesenní služba 18 měsíců, ale slouží se jeden rok. Nástup je 1. února a 1. listopadu.

Důstojníků v činné službě je 10.500, poddůstojníků 4500, občanských zaměstnanců pak 4000. Povyšování je podle pořadí.

Mjr. L. Montigny: Obranný systém Francie po 300 let. (Dokončení.)

V předposlední části své studie píše autor o budování pevnostního systému od prohrané války s Pruskem až do r. 1885. Opírá se o studii komitě složeného za tímto účelem, které r. 1873 vydalo první směrnice pro budování pevnostního pásu. Všeobecným účelem těchto směrnic je:

ovládat železnice a strategicky důležitá místa;

utvořit místa, jež jsou s to podepřít výhodná obranná postavení a jež by byla východiště pro ofenzivy;

zajistit soustředění armády.

Provedení bylo:

čára tvrzí na zastavení pohybu;

velké pevnostní oblasti na komunikačních uzlech;

opevněné tábory sloužící k soustředění vojska a arsenály.

Jako možné směry náporu Němců byly brány v úvahu směr z Lotrinska a potom směr po porušení neutrality švýcarska.

V poslední stati studuje vývoj opevnění od r. 1885 až do r. 1914. V této době jsou blíže určeny prostory, jež nutno opevnit, a těžiště obrany spočívá mezi Belfortem a Verdunem. Ve válce samé pak je sledována otázka zesilování pevností polním opevněním; nebo jejich odzbrojování, kdyby byla větší potřeba materiálu na jiném místě.

Pro nynější období platí podle autora, že permanentně opevněná místa nesmějí být osamocena, nýbrž musí tvořit jen kostru celého systému obranného. Výhody permanentních opevnění jsme zjistili při studii vedení operací německou armádou proti opevněnému pásu francouzskému. Jako každé lidské dílo má své nevýhody, jež jsou: jeho nehybné položení na terénu; jeho velká cena; jeho brzké zestárnutí. Francii se však opevnění osvědčilo po celá tři století, když ho bylo vhodné použito.

Kpt. Van Belle: Boje u Lille r. 1914.

Původní pevnost Lille byla po vypuknutí války prohlášena za otevřené město. Její velitel gen. Percin se však připravil na její obranu, neboť měl k tomu dosti materiálu a vojáků. Utvořil si několik skupin pěchoty, dělostřelectva a jezdeckta, najal dělníky na vybudování polního opevnění města a připravil se na obranu, zvláště když Němci postupovali Belgií nerušeně. Dva dny před příchodem Němců dostal rozkaz k evakuaci. Ta byla provedena jen částečně, ale Němci prošli a nestarali se o velké zásoby výzbroje a výstroje, proto civilní autority provedly evakuaci úplně na 28 vlnách. Teprve při běhu k moři po bitvě na Marne dostala se polní armáda do prostoru města. První potyčky byly koncem září. Pak následuje boj 4.—6. října, vedený 13. franc. divísi a 4. něm. sborem. Tyto boje jsou probrány velmi podrobně až do praporů a samostatných rot. (Pokračování.)

Plk. gšt. František Vejmelka.

Literární přehled.

Général de Lardemelle: 1914 le redressement initial. Paris, Berger-Levrault, 1935, stran 265.

Autor, který byl náčelníkem štábu I. sboru v roce 1914, hodnotí (po 20 letech) význam, který měli gen. Joffre, Lanrezac a Franchet d'Esperey v operacích od zahájení války až po bitvu na Marne. Snaží se, jak sám říká, dát každému to, co mu patří.

Vzhledem k tomu rozdělil autor knihu na tři části: první jedná o Joffrovi a nové škole (miněna teorie plk. Grandmaisona), druhá o Lanrezacu a jeho velení, třetí o Franchet d'Espereyovi a I. sboru v činnosti.

Podle jeho soudu, byl to vlastně Lanrezac, který připravil Marne, protože jednak rozkazem k ústupu u Charleroi (proti vůli HV.) zachránil V. armádu, která pak mohla pokračovat v krytí severního křídla francouzských armád, jednak bitvou u Guise zajistil vytvoření VI. armády na Sommě a tím zesílil severního křídla.

Po té stránce je uvedena kniha jistě velice zajímavou historickou studií. Ale její pravá hodnota a důležitost pro nás

je v tom, že autor jako očité svědek popisuje způsob, jak velet vyšším jednotkám, líčí vzájemný poměr mezi veliteli, mezi štáby a mezi velitelem a štábem. Je málo historiků, kteří by zachytili onu atmosféru štábů, onen vliv okolí, ony „mimooperační“ ohledy, za kterých se rodí velitelovo rozhodnutí. A v své knize je autor zachytil velice dobře.

Kromě toho autor vyjadřuje mnoho dobrých myšlenek a názorů, pokud jde o velení vyšším jednotkám, o význam a práci štábu, které musí znát každý vyšší velitel a důstojník gen. štábu.

Uvedme některé z vedoucích myšlenek.

Velitelé nejsou stejní, není určitý „typ“ vyšších velitelů, a proto je nutno velet každému individuálně, podle jeho charakteru a znalostí.

Každý velitel se nehodí pro každou úlohu, proto prý Lanrezac byl určen pro křídelní armádu a Franchet d'Esperey pro I. S. — tedy ne podle pořadí, ale podle hodnoty velitelů vzhledem na úkoly, které mají splnit. Stejným zájmem bylo vyvoláno přání Lanrezaca před bitvou